

Sted, kom til at sætte Prikken over I'et med Hensyn til at tilkendegive, at det danske Folk vil et Forsvar. Og det vil det Forsvar, som vi Konservative og Venstre nu med Glæde stemmer for.

Andreasen: Det er nogle Bemærkninger, som den højtærede Forsvarsminister i Eftermiddagsmødet fremsatte angaaende den sjællandske Garnisonsordning, der nøder mig til at tage Ordet. Den højtærede Minister omtalte de Forhandlinger, som i Christoffer Krabbes Ministertid blev indledet med de 6 Købstæder her paa Sjælland, hvor man ønskede oprettet kommunale Kaserne, nemlig Byerne Vordingborg, Næstved, Ringsted, Holbæk, Roskilde og Slagelse. Disse Forhandlinger, der lededes af daværende Oberst Thortsen, førte ganske rigtigt til en Overenskomst mellem Ministeriet og Byerne, hvorefter de paagældende Byer skulde paatage sig Opførelsen af Kaserne. Vi havde meget vanskeligt ved at blive enige. Der var nedsat et Udvalg af disse 6 Byer, hvoraf jeg var Medlem; dette Udvalg holdt en Række Møder i Roskilde, men kom omsider, takket være Hr. Thortsens udmærkede Forhandlingsevne, til et Resultat.

Nu sagde den højtærede Minister i Eftermiddags, at disse 6 Byer brød den Overenskomst, der den Gang var indgaaet med hans Forgænger, Minister Krabbe. Det er ganske urigtigt. Vi brød aldeles ikke denne Overenskomst. Den højtærede Minister kan blot læse i Folketingstidende Referatet fra Mødet den 15. Marts 1911, hvor han forelægger Forslag om Ordning af Garnisonsforholdene paa Sjælland, læse sin egen Tale, saa vil han se, at han har taget fuldkommen fejl. Den højtærede Minister udtalte følgende, efter at have nævnt disse Overenskomsters Tilstedeværelse: „Men nogen Tid efter forefaldt der en Begivenhed, som forandrede Situationen, idet nemlig de vedkommende 6 Byraad sendte en Deputation til Indenrigsministeren og Forsvarsministeren og overrakte en skarp Protest imod, at Ministeriet havde tilladt sig i det andet Ting at fremsætte Forslag til Lov om Værdistigningsskat i de 6 Garnisonsbyer. De mente, ja, de paastod endogsaa, at det var et Brud paa Forudsætningen for de Overenskomster, der vare sluttede, og de truede med, at de ikke vilde holde de underskrevne Overenskomster, hvis man ikke vilde frafalde Fordringen om en saadan Garnissionskyld. Overfor et saadant Standpunkt, da man altsaa fra Byernes Side kunde vente en Protest med Hensyn til, hvorvidt de vilde fastholde Kontrakterne, hvis Rigs-

dagen gik ind paa Garnissionskylden, fandt Ministeriet det ganske naturligt at svare vedkommende Byraad, at naar de ikke vare tilfredse med de sluttede Overenskomster og mente, der var begaaet et Brud derpaa, ja, truede med ikke at ville holde dem i Tilfælde af, at Forslaget om Værdistigningsskat blev vedtaget, fandt Ministeriet det ganske naturligt at løse dem fra deres Forpligtelser.“

Dette var ganske uden vort Ønske. Vi kom kun for at protestere mod denne Særskat paa disse Byer, hvoraf flere slet ikke ønskede Garnison; det gjaldt f. Eks. den By, hvor jeg den Gang havde Sæde i det kommunale Raad. Vor Protest gjaldt ikke Overenskomsterne. Dem var vi blevet enige om; som jeg sagde, i Kraft af den udmærkede Maade, hvorpaa Forhandlingen var ledet af Hr. Thortsen, var vi naaet til Kontrakter, som baade Staten, Kommunerne og Militæret, specielt det menige Mandskab, kunde være vel tjent med. Det, vi var utilfredse med, var, at den højtærede Minister opfandt en Særskat for disse 6 Byer, og vi mødte hos den højtærede Minister for at protestere imod den, men det tog den højtærede Minister os ilde op og sagde: Ja, bevares, er I ikke tilfredse, kan I blive fri for disse Kontrakter! og saa ophævede han Forpligtelserne. Det var Sagen. Det var ikke os, der brød Kontrakterne, og jeg har som mangeaarigt Medlem af Næstved Byraad følt mig forpligtet til at sige dette overfor en saa ganske urigtig Paastand som den, den højtærede Minister her har fremsat.

Ordføreren (I. A. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Wiinblad spurgte mig, om jeg ikke troede, at Kastellet ganske maatte ombygges, saafremt det skulde bruges til Kaserne, og om jeg ikke troede, det vilde blive en meget dyr Ordning. Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt at ofre nævneværdigt paa Kastellet for at bruge det til Kaserne i en Aarrække, og jeg bygger dette Skøn paa Udtalelser, der er faldet fra de Repræsentanter fra Krigsministeriet, som har bistaaet ved Udarbejdelsen af Forslagets tekniske Enkeltheder.

Derefter skal jeg vende mig til de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. P. Munch, idet jeg dog af Hensyn til den meget langt fremskredne Tid og til Ønsket om at slutte Behandlingen i Aften skal bestrebe mig for at gøre det kort. De ærede Medlemmer, jeg nævnte, synes at ville følge den Taktik at tale saa lidt som muligt om de Ændringsforslag, der er stillet af dem